

CAPU XI.

Intrebuițarea modurilor.

1. Indicativul.

§. 72. Germanii întrebuițează indicativul în următoarele casuri, în care în românește și în alte limbe derivate din cea latină, adeseori se întrebuițează subjonctivul.

1. După pronumele relativ. Ecs.

Ich muß Stiefel haben, die Imi trebuescu cisme, care să weiter sind als diese. fie mai largi decât acestea.
Kennen Sieemanden, der Cunosceti pe cineva, care aru mir diesen Dienst leisten kann? putea să-mi facă acestu serviciu.

2. În frazele în care în românește dacă se poate traduce prin *că find-că*.

Es thut mir leid, dacă sie frankist. Îmi pare rău că este bolnavă.

3. După conjuncțiunile: obșhon, obgleich, cu toate că, auș, dacă, dar, spre a, pentru că, bis, până, ohne dacă, fără ca.

Obgleich er frank ist. Cu toate că este bolnav.

Damit ihr es wußt. Ca să-o știți.

Bies er wieder kommt. Până cand să se întoarcă.

Ohne dacă ich es wußte. Fără ca să o fi știutu.

2. Subjonctivul.

§. 73. Verburile ce în românește sunt în indicativu, se traducu în nemțeste prin subjonctivu în următoarele casuri:

1. După verbele: sagen, a dice; erzählen, a raconta; fragen, a întreba; și altele asemenea spre a raporta indirectamente ce s'a dis, sau ce s'a făcutu, Ecs.

Er sagte mir, dacă er frank El îmi disse, că a fostu gewesen wäre. bolnavu.

Man fragte uns, welches unser Vaterland wäre. Ne intrebară care e patria nostră.

Ich glaubte, dacă er frank wäre. Credeam că este bolnavu.

2. După conjuncțiunile wenn și ob, dacă; când verbul este în imperfect sau în mai mult-decât-perfect: Ecs.